

TOELICHTING

Een UBO is een '*ultimate beneficial owner*' of uiteindelijk belanghebbende. De onderhavige ministeriële regeling voorziet in een nadere uitwerking en uitbreiding van het begrip "uiteindelijk belanghebbende" zoals opgenomen in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening voorkoming en bestrijding witwassen en terrorismefinanciering (AB 2011 no. 28; hierna LWTF te noemen). Hierdoor sluit de definitie van de uiteindelijk belanghebbende nauw aan bij de huidige aanbevelingen van de Financial Action Task Force (FATF).

Uitwerking begrip uiteindelijk belanghebbende

In artikel 1, derde lid, van de LWTF is bepaald dat nadere invulling kan worden gegeven aan de definitie van het uiteindelijk belanghebbende. Een UBO is een natuurlijke persoon die de uiteindelijke eigenaar is van, of zeggenschap heeft over, een juridische entiteit. Het UBO-begrip hangt immers samen met het cliëntenonderzoek en de noodzaak om steeds op de hoogte te zijn van de degenen ten behoeve van wie men (uiteindelijk) financiële transacties verricht. De nadere uitwerking van de definitie van het UBO-begrip maakt in de onderhavige ministeriële regeling een onderscheid tussen:

- (i) vennootschappen en rechtspersonen, met uitzondering van stichtingen;
- (ii) trusts, en
- (iii) andere juridische constructies, waartoe ook stichtingen worden gerekend.

Voor vennootschappen en rechtspersonen geldt dat het rechtstreeks of niet-rechtstreeks houden van een percentage aandelen of stemrechten van meer dan 25 procent ertoe leidt dat de betrokken persoon kwalificeert als UBO (vide artikel 1, onderdeel a). Een persoon die op een andere wijze feitelijke zeggenschap kan uitoefenen kan echter ook als UBO kwalificeren (vide artikel 1, onderdeel b). In artikel 1, onderdeel c, is de mogelijkheid toegevoegd om in bepaalde specifieke gevallen een persoon of de personen die belast zijn met de algehele leiding van de cliënt als UBO aan te merken. Het gaat om de gevallen waarin geen persoon of personen achterhaald kunnen worden die via aandelen of stemrecht kwalificeren als UBO en ook geen persoon of personen achterhaald kunnen worden die via andere middelen zeggenschap hebben. Het moet dan wel duidelijk zijn dat alle mogelijke middelen zijn aangewend om de UBO(s) te achterhalen. Deze eis is opgenomen om te voorkomen dat te gemakkelijk een persoon die belast is met de algehele leiding wordt aangewezen als UBO. Dienstverleners worden dan ook geacht dit zorgvuldig te documenteren, zodat controleerbaar is of een dienstverlener aan deze verplichting heeft voldaan.

Daarnaast wordt in artikel 2 een definitie opgenomen van de UBO van een trust die aansluit bij de FATF-aanbevelingen. Voor andere juridische constructies schrijven de

FATF-aanbevelingen voor dat een definitie van de UBO wordt gehanteerd die aansluit bij de UBO-definitie van een trust.

Onder andere juridische constructies vallen ook stichtingen (vide artikel 3). Stichtingen worden anders behandeld dan andere rechtspersonen, aangezien stichtingen geen in aandelen verdeeld kapitaal of vergelijkbare deelnemingsrechten kennen en naar hun aard meer gelijkenissen vertonen met trusts dan met andere rechtspersonen.

Tenslotte is het van belang om op te merken dat met de algehele herziening van de AML/CFT wetgeving¹ het UBO-begrip is aangepast waarbij de wijzigingen van de LWTF per 8 september 2021² in werking zijn treden.

De minister van Financiën, Economische Zaken
en Cultuur,

¹ Vide de Landsverordening van 27 augustus 2021 (AB 2021 no. 143) tot wijziging van de Landsverordening voorkoming en bestrijding witwassen en terrorismefinanciering (AB 2011 no. 28), het Wetboek van Strafrecht van Aruba (AB 2012 no. 24), de Sanctieverordening 2006 (AB 2007 no. 24), de Landsverordening meldplicht in- en uitvoer contant geld (AB 2000 no. 27), de Landsverordening vrije zones 2000 (AB 2000 no. 28), de Landsverordening toezicht kredietwezen (AB 1998 no. 16), de Landsverordening toezicht effectenverkeer (AB 2016 no. 53) en de Aanbestedingsverordening (AB 2019 no. 39) (algehele herziening AML/CFT-wetgeving).

² Vide het Landsbesluit van 7 september 2021 no. 1, (AB 2021 no. 147) houdende inwerkingtreding van de Landsverordening van 27 augustus 2021 (AB 2021 no. 143) tot wijziging van de Landsverordening voorkoming en bestrijding witwassen en terrorismefinanciering (AB 2011 no. 28), het Wetboek van Strafrecht van Aruba (AB 2012 no. 24), de Sanctieverordening 2006 (AB 2007 no. 24), de Landsverordening meldplicht in- en uitvoer contant geld (AB 2000 no. 27), de Landsverordening vrije zones 2000 (AB 2000 no. 28), de Landsverordening toezicht kredietwezen (AB 1998 no. 16), de Landsverordening toezicht effectenverkeer (AB 2016 no. 53) en de Aanbestedingsverordening (AB 2019 no. 39) (algehele herziening AML/CFT-wetgeving), waarbij o.m. de wijzigingen van de Landsverordening voorkoming en bestrijding witwassen en terrorismefinanciering per 8 september 2021 inwerking zijn getreden.